

Circulaire

Brussel, 25 april 2016

Kenmerk: NBB_2016_11

uw correspondent:

Kaiser Patricia
tel. +32 2 221 34 31 – fax +32 2 221 31 04
patricia.kaiser@nbb.be

Circulaire inzake de indeling van het eigen vermogen

Toepassingsveld

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen naar Belgisch recht.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die tot een groep naar Belgisch recht in de zin van artikel 339, 2° van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen behoren.

Ondernemingen naar Belgisch recht die tot een financieel conglomeraat naar Belgisch recht in de zin van artikel 340, 1° van de voornoemde wet van 13 maart 2016 behoren.

Bijkantoren van verzekeringsondernemingen uit derde landen die in België verzekerings- [of herverzekerings]activiteiten verrichten.

Deze circulaire is van toepassing op verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand zoals gedefinieerd in artikel 15, 79° van de voornoemde wet van 13 maart 2016. Voor deze ondernemingen dient « De Bank » te worden vervangen door « de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen » zoals gedefinieerd in artikel 15, 84° van dezelfde wet.

Deze circulaire is niet van toepassing op de verzekeringsondernemingen bedoeld in artikel 275, 276 of 294 van de voornoemde wet van 13 maart 2016.

Samenvatting/Doelstelling

Deze circulaire verschaft precieze informatie over een aantal van de criteria voor de indeling van het eigen vermogen.

Juridische verwijzingen

De Wet: de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen.

Verordening 2015/35: Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf.

Structuur

- I. *Doelstellingen*
- II. *Definities*
- III. *Aanvullende informatie*
- IV. *Inwerkingtreding*
- V. *Richtsnoeren inzake de indeling van het eigen vermogen*

Geachte mevrouw
Geachte heer

I. Doelstelling

Deze circulaire heeft betrekking op de artikelen 146 tot 148 van de Wet, alsook op de artikelen 69 tot 73, 76, 77, 79 en 82 van Verordening 2015/35.

Met deze circulaire wordt ernaar gestreefd verduidelijkingen te verschaffen over hoe de lijsten van eigenvermogensbestanddelen en de kenmerken die de indeling voor elk niveau (Tier) bepalen, moeten worden toegepast. In de richtsnoeren worden ook de procedures toegelicht met betrekking tot de indeling van het eigen vermogen en de voorafgaande goedkeuring door de toezichthoudende autoriteiten van bestanddelen die niet voorkomen op de lijsten van eigenvermogensbestanddelen.

Ondernemingen hebben verschillende vermogensbestanddelen in hun jaarrekeningen. De meeste stemmen overeen met de lijsten van kernvermogensbestanddelen zoals gedefinieerd in Verordening 2015/35, waarvoor geen goedkeuring van de toezichthoudende autoriteiten wordt verlangd. Met sommige bestanddelen, waaronder de ingehouden winsten, zal rekening worden gehouden in de reconciliatiereserve - een uniek eigenvermogensbestanddeel. Andere bestanddelen die niet in de lijst voorkomen, moeten worden goedgekeurd als kern- of aanvullend vermogensbestanddeel. De kenmerken van alle bestanddelen die de indeling bepalen, dienen te worden getoetst om te kunnen beoordelen of zij worden beschouwd als beschikbaar eigen vermogen en tot welk niveau (Tier) zij behoren.

De voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel moeten overeenstemmen met de inhoud en niet enkel met de vorm zoals bepaald in de Wet. Ook moeten ze duidelijk en ondubbelzinnig zijn.

Gestort gewoon aandelenkapitaal, met inbegrip van zijn verbonden agiorekening, en gestort startkapitaal, ledenbijdragen of het gelijkwaardige kernvermogensbestanddeel voor onderlinge verzekeringsverenigingen, moet eigen vermogen van de hoogste kwaliteit vormen waarop een beroep kan worden gedaan om verliezen doorlopend op te vangen. De kwaliteit van dergelijk eigen vermogen mag niet worden ondermijnd.

De interpretatie van een agiorekening moet berusten op de economische realiteit. Een agiorekening heeft bijgevolg de gebruikelijke betekenis die ze in boekhoudrecht heeft (juridische referentie) en moet daarom worden beschouwd als een afzonderlijke rekening of reserve waaraan agio, d.w.z. het bedrag tussen de ontvangen waarde en de nominale waarde van het aandeel bij uitgifte of de waarde die bij uitgifte is ontvangen en de waarde die is opgenomen in het aandelenkapitaal, wordt overgedragen in overeenstemming met de nationale wetgeving.

De richtsnoeren verduidelijken dat gestorte achtergestelde rekeningen van waarborgmaatschappijleden, gestorte preferente aandelen met de hieraan verbonden agiorekening en gestorte achtergestelde schulden door hun contractuele bepalingen het aantrekken van nieuw eigen vermogen niet mogen voorkomen of belemmeren, opdat ondernemingen altijd de volledige flexibiliteit kunnen behouden voor het aantrekken van nieuwe vermogensbestanddelen.

Eigenvermogensbestanddelen moeten een voldoende lange looptijd hebben, afhankelijk van de Tier waarbij ze zijn ondergebracht. In de richtsnoeren wordt uiteengezet dat deze eis niet binnen vijf jaar mag worden ondermijnd door callopties voor bestanddelen van alle Tiers, zoals bepaald in artikel 147 van de Wet, ongeacht of ze betrekking hebben op veranderingen die zich binnen of buiten de macht van de onderneming bevinden. Terwijl de inkoop of terugkoop van elk vermogensbestanddeel toegestaan is naar keuze van de onderneming op of na de eerst mogelijke vervaldatum, mag de onderneming bij uitgifte geen verwachting creëren dat het bestanddeel zal worden teruggekocht, terugbetaald of geannuleerd vóór zijn contractuele vervaldatum. Aangezien een terugbetaling of aflossing op korte en middellange termijn aanzienlijke gevolgen kan hebben op de solvabiliteitspositie van de onderneming, moet een terugbetaling of aflossing steeds worden goedgekeurd door de toezichthoudende autoriteit. Dit doet geen afbreuk aan de behandeling van transacties die niet worden geacht een terugbetaling of aflossing te zijn zoals beschreven in artikel 71, lid 2, artikel 73, lid 2 en artikel 77, lid 2, van Verordening 2015/35.

Om te voorkomen dat de solvabiliteitspositie van een onderneming achteruitgaat, moeten vermogensbestanddelen ervoor zorgen dat ondernemingen eigen vermogen kunnen behouden wanneer er sprake is van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste (hierna het "SCR") of als de aflossing of terugbetaling zou leiden tot niet-naleving. In de richtsnoeren wordt uiteengezet dat dit los moet staan van contractuele verplichtingen of van enig bericht van terugbetaling en aflossing.

Aangezien er geen uitkeringen kunnen worden verricht wanneer zij de solvabiliteitspositie van de onderneming verder verzwakken, bepalen de richtsnoeren dat alternatieve mechanismen voor couponbetaling alleen in beperkte mate toegestaan mogen worden, wanneer de annulering van uitkeringen niet wordt ondermijnd en er geen enkele afname in het eigen vermogen van de Regelingen die bestemd zijn om betalingen voor andere bestanddelen te staken of te verlangen, ondermijnen de volledige flexibiliteit van de uitkeringen. De richtsnoeren stellen duidelijk dat het verboden is dividendstoppers te gebruiken in enig eigenvermogensbestanddeel ongeacht zijn Tier, die het niveau of het bedrag van de uitkeringen die worden uitgevoerd op het bestanddeel waarnaar wordt verwezen in artikel 69, onder a), punt i) van Verordening 2015/35, begrenzen of beperken, wat nieuwe aanbieders van eigen vermogen.

Om het doel van een verliescompensatiemechanisme te bereiken wanneer zich een trigger voordoet, moeten de voorwaarden van de contractuele overeenkomst duidelijk omschreven en rechtszeker zijn, en moeten ze onmiddellijk kunnen worden toegepast. De richtsnoeren geven aan dat, hoewel een toekomstige opwaardering over het algemeen is toegestaan, dit mechanisme geen afbreuk mag doen aan de verliescompensatie en alleen mag worden toegestaan op basis van winsten die na het herstel van het solvabiliteitskapitaalvereiste worden gegenereerd.

Hoewel het opgevraagde, maar niet-gestorte gewone aandelenkapitaal kan worden ingedeeld als kernvermogen van Tier 2, mits voldaan is aan de kenmerken van Tier 2, bepalen de richtsnoeren dat dit kapitaal alleen voor een beperkte periode als eigen vermogen mag worden beschouwd. Dit is om te vermijden dat kapitaal enkel wordt opgevraagd om te voldoen aan de voorschriften voor de indeling van eigen vermogen, zonder enige intentie om het bestanddeel te gepasten tijde te storten.

Deze richtsnoeren dienen ook als verduidelijking in geval van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste of SCR. Hiervan is sprake wanneer de waarde van het eigen vermogen dat in aanmerking komt voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste, kleiner is dan het bedrag van dit vereiste. Dit mag niet worden verward met een significante niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals bepaald in artikel 71, lid 8, van Verordening 2015/35, met name voor de toepassing van de belangrijkste verliescompensatiemechanismen. Er is sprake van niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste of MCR wanneer de waarde van het eigen vermogen dat in aanmerking komt voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste, kleiner is dan het bedrag van dit vereiste.

II. Definities

Voor deze richtsnoeren is de volgende definitie ontwikkeld: Een "niet in de lijsten voorkomend bestanddeel" moet beschouwd worden als een eigenvermogensbestanddeel dat niet is opgenomen in de lijsten die worden bedoeld in de artikelen 69, 72 en 76 van Verordening 2015/35

Indien begrippen niet in deze circulaire worden gedefinieerd, hebben zij de betekenis zoals omschreven in de wetten en regels waarnaar erin wordt verwezen.

III. Aanvullende informatie

Deze circulaire past in het kader van de geharmoniseerde tenuitvoerlegging van de beginselen van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), zoals deze tenuitvoerlegging werd vastgelegd door de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen (EIOPA). De ondernemingen kunnen, **ter informatie**, deze richtsnoeren raadplegen op het volgende adres: <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines>.

IV. Inwerkingtreding

De richtsnoeren zijn vanaf 23 maart 2016 van toepassing.

V. Richtsnoeren

Afdeling 1: Tier 1-bestanddelen

Onderafdeling 1 – definitie van de Tier 1-bestanddelen

Ter herinnering, met toepassing van artikel 69 van Verordening 2015/35, worden de volgende kernvermogensbestanddelen geacht in essentie de kenmerken te vertonen als genoemd in artikel 146 § 1 punten a) en b) van de Wet, rekening houdend met de factoren als bedoeld in artikel 146 § 2 van de Wet, en worden ze ingedeeld in Tier 1, mits ze alle in artikel 71 genoemde kenmerken vertonen (cf. hierna):

- (a) "het deel van het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 en afdeling 2 van hoofdstuk VI van Richtlijn 2009/138/EG¹, dat de volgende bestanddelen omvat:
 - i) Het volgestorte gewone aandelenkapitaal en de eraan verbonden agiorekening;
 - ii) Het beginkapitaal, de bijdragen van de leden of het daaraan gelijk te stellen volgestorte kernvermogensbestanddeel voor onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen;
 - iii) De volgestorte achtergestelde rekeningen van leden van onderlinge waarborgmaatschappijen;
 - iv) De surplusfondsen die niet worden beschouwd als verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen overeenkomstig artikel 91, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG²;
 - v) De preferente aandelen en de eraan verbonden agiorekening;
 - vi) Een reconciliatiereserve;
- (b) De achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG³.

¹ Artikel 123 van de Wet

² Artikel 145 van de Wet

³ Artikel 123 van de Wet

Richtsnoer 1 – Tier 1 gestort gewoon aandelenkapitaal en preferente aandelen

Voor de toepassing van artikel 69, onder a), punt i) van Verordening 2015/35, moeten de ondernemingen gestort gewoon aandelenkapitaal identificeren aan de hand van de volgende eigenschappen:

- (a) de aandelen die de onderneming rechtstreeks uitgeeft met de voorafgaande goedkeuring van haar aandeelhouders of van haar bestuursrechtelijke orgaan;
- (b) de aandelen geven de eigenaar recht op een vordering op de resterende activa van de onderneming in geval van liquidatieprocedures, die evenredig is aan het bedrag van de uitgegeven bestanddelen, en niet vastgesteld is op noch onderworpen is aan een maximum.

Wanneer een onderneming meer dan één soort aandelen heeft:

- (a) teneinde na te gaan of het Tier 1 gewoon kapitaal en de preferente aandelen een lagere rang hebben dan alle andere vorderingen bij liquidatie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, moet zij, in overeenstemming met artikel 71, lid 1, onder a), punt (i) van Verordening 2015/35 de verschillen tussen de klassen identificeren, die bepalen of een klasse voorrang heeft boven een andere klasse, en alleen de klasse die na alle andere vorderingen is ingedeeld, beschouwen als mogelijk Tier 1 gewoon aandelenkapitaal;
- (b) eveneens om na te gaan of er geen voorkeursbehandeling bestaat inzake de volgorde van storting van de uitkeringen, en of de voorwaarden van de contractuele overeenkomst die het eigenvermogensbestanddeel regelen, niet voorzien in preferentiële rechten inzake de storting van de uitkeringen in overeenstemming met artikel 71, lid 3, punt a) van Verordening 2015/35, moet zij de verschillen bepalen tussen categorieën die een voorkeursbehandeling creëren met betrekking tot de uitkeringen, en alleen de klasse die geen enkel preferentieel recht geniet, beschouwen als mogelijk Tier 1 gewoon aandelenkapitaal
- (c) moet zij alle aandelenklassen boven de meest achtergestelde klasse of met andere preferentiële kenmerken die beletten dat zij als Tier 1 gewoon aandelenkapitaal worden ingedeeld in overeenstemming met de punten a) en b), als aandelen met mogelijk preferentiële kenmerken beschouwen en deze bestanddelen onderbrengen in de relevante Tier, in overeenstemming met hun kenmerken.

Richtsnoer 2 – Reconciliatiereserve

Ter herinnering, artikel 70 van Verordening 2015/35 definieert de reconciliatiereserve als volgt:

“1. De reconciliatiereserve als bedoeld in artikel 69, onder a), vi), is gelijk aan het totale positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen, verminderd met alle volgende elementen:

- (a) het bedrag van de eigen aandelen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming worden aangehouden;
- (b) te verwachten dividenden, uitkeringen en kosten;
- (c) de kernvermogensbestanddelen als opgenomen in artikel 69, onder a), i) tot en met v), artikel 72, onder a), en artikel 76, onder a);
- (d) de kernvermogensbestanddelen die niet zijn opgenomen in artikel 69, onder a), i) tot en met v), artikel 72, onder a), en artikel 76, onder a), die door de toezichthoudende autoriteit zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 79;
- (e) de beperkte eigenvermogensbestanddelen die aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) zij overschrijden het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste in het geval van matchingopslagportefeuilles en afgezonderde fondsen als bepaald overeenkomstig artikel 81, lid 1;
 - ii) zij zijn uitgesloten overeenkomstig artikel 82, lid 2;

- (f) het bedrag aan deelnemingen in financiële en kredietinstellingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG⁴, afgetrokken overeenkomstig artikel 68, in zoverre dit niet reeds is opgenomen in punt a) tot en met e).

2. Het positieve verschil tussen activa en verplichtingen als bedoeld in lid 1 omvat het bedrag dat overeenkomt met de verwachte winst die in de in de toekomst te ontvangen premies is vervat zoals vermeld in artikel 260, lid 2."

Bij de berekening van de reconciliatiereserve, wanneer zij hun eigen aandelen aftrekken in overeenstemming met artikel 70, lid 1, onder a) van Verordening 2015/35, dienen de ondernemingen rekening te houden met de eigen aandelen die zij al dan niet rechtstreeks aanhouden.

Bij de berekening van de reconciliatiereserve, wanneer zij de te verwachten dividenden, uitkeringen en kosten aftrekken in overeenstemming met artikel 70, lid 1, onder b) van Verordening 2015/35:

- (a) beschouwen ondernemingen een dividend of uitkering als te verwachten, ten laatste bij de verklaring of goedkeuring door het bestuursrechtelijk orgaan of door andere personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, ongeacht de tijdens de jaarlijkse algemene vergadering vereiste goedkeuring;
- (b) indien een deelnemende onderneming een deelneming heeft in een andere onderneming met een te verwachten dividend, mag de deelnemende onderneming haar reconciliatiereserve niet verminderen om rekening te houden met dat te verwachten dividend;
- (c) ondernemingen beschouwen het bedrag van te verwachten kosten die in aanmerking moeten worden genomen, als:
 - i) het bedrag van de belastingen die te verwachten maar niet reeds opgenomen zijn als een verplichting op de balans van Solvabiliteit II;
 - ii) het bedrag van alle verplichtingen of alle omstandigheden die tijdens de betreffende rapportageperiode kunnen ontstaan, en die naar waarschijnlijkheid de winst van de onderneming zullen verminderen en waarvan de toezichhoudende autoriteit niet overtuigd is dat zij bij de waardering van activa en passiva correct in overeenstemming met de uitvoeringsmaatregelen zijn opgenomen.

Onderafdeling 2 – kenmerken van de Tier 1-bestanddelen

Artikel 71 van Verordening 2015/35 bepaalt de kenmerken waaraan de eigenvermogensbestanddelen moeten voldoen om te worden ingedeeld als Tier 1. De volgende richtsnoeren formuleren uitdrukkelijk de specifieke kenmerken van de Tier 1-bestanddelen.

Richtsnoer 3 –Kenmerken die de indeling van de bestanddelen genoemd in artikel 69, onder a), punten i), ii) en iv) van Verordening 2015/35 als Tier 1-bestanddelen bepalen

Afwezigheid van een clause die de insolventie van de verzekeringsonderneming kan veroorzaken of versnellen (artikel 71, 1; b) van Verordening 2015/35

In het geval van een bestanddeel waarnaar wordt verwezen in artikel 69, onder a), punten i), ii) en iv) van Verordening 2015/35, (dat wil zeggen in volgorde: i) gestort gewoon aandelenkapitaal en het daarmee verbonden agio, ii) gestort beginkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge verzekeringsverenigingen en iv) surplusfondsen die niet als verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen worden beschouwd in overeenstemming met artikel 145

⁴ Artikel 15 van de wet

van de Wet, nemen ondernemingen alleen die kenmerken in aanmerking die kunnen leiden tot insolventie of die het insolventieproces van de onderneming kunnen versnellen:

- (a) de houder van het eigenvermogensbestanddeel bevindt zich in een positie om de liquidatie van de uitgevende onderneming aan te vragen indien geen uitkeringen plaatsvinden;
- (b) aan de houder van het eigenvermogensbestanddeel kan, omdat een uitkering geannuleerd of niet verricht wordt, de mogelijkheid worden geboden om de volledige of gedeeltelijke betaling van het geïnvesteerde bedrag af te dwingen, of om sancties of een andere vergoeding te eisen, wat zou kunnen leiden tot een daling van het eigen vermogen.

Richtsnoer 4 – Kenmerken tot vaststelling van de indeling van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), punten i) en (ii) van Verordening 2015/35 als Tier 1-bestanddelen

Volledige flexibiliteit van uitkering (Artikel 71, lid 3)

Om een bestanddeel als bedoeld in artikel 69, punt a) i) en ii) van Verordening 2015/35 (d.w.z. i) gestort gewoon aandelenkapitaal en het daarmee verbonden agio en ii) gestort beginkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge verzekeringsverenigingen) te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken zoals bedoeld in artikel 71, lid 3 (volledige flexibiliteit) weer te geven, moeten ondernemingen:

- (a) ervan uitgaan dat uitkeerbare bestanddelen ingehouden verliezen omvatten, met inbegrip van de winst over het boekjaar voorafgaande aan het uitkeringsjaar, en uitkeerbare reserves in overeenstemming met de KB van 17 november 1994 betreffende de jaarrekeningen van de verzekerings and herverzekeringsondernemingen, of de ondernemingsstatuten, verminderd met eventuele tussentijdse nettoverliezen voor het lopende boekjaar;
- (b) het bedrag van de uitkeerbare bestanddelen op basis van de individuele rekeningen van de onderneming bepalen, en niet op basis van de geconsolideerde rekeningen;
- (c) in de vaststelling van de uitkeerbare bestanddelen alle eventuele beperkingen meenemen in overeenstemming met de KB van 27 september 2009 betreffende de geconsolideerde jaarrekeningen van de verzekerings and herverzekeringsondernemingen;
- (d) ervoor zorgen dat de voorwaarden van de contractuele overeenkomsten van het eigenvermogensbestanddeel of elk ander eigenvermogensbestanddeel geen aftopping of beperking betekenen voor het niveau of het bedrag van de uitkering die moet worden uitgevoerd op het bestanddeel vermeld in artikel 69, onder a), punt i) (gewone aandelen), met inbegrip van de aftopping of beperking van de uitkering tot nul;
- (e) ervoor zorgen dat in de voorwaarden van de desbetreffende overeenkomst geen uitkering verlangd wordt indien de onderneming een uitkering in enig ander door haar uitgegeven eigenvermogensbestanddeel verricht.

De onderneming moet de rechtsgrondslag voor het annuleren van uitkeringen in overeenstemming met artikel 71, lid 1, onder I), punt i) van Verordening 2015/35 vaststellen voordat zij een bestanddeel als Tier 1 indeelt.

Richtsnoer 5 – Tier 1-kenmerken tot vaststelling van de indeling van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), punten iii) (gestorte achtergestelde ledenrekeningen) en v) (gestorte preferente aandelen en het daarmee verbonden agio) en in artikel 69, onder b) van Verordening 2015/35 (gestorte achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 123 van de Wet.

Afwezigheid van clausules die de insolventie van de verzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of bespoedigen (Artikel 71, 1;b) van Verordening 2015/35)

In geval van een bestanddeel, bedoeld in artikel 69, onder a) punten iii) (gestorte achtergestelde ledenrekeningen) en v) (gestorte preferente aandelen en het daarmee verbonden agio), en in artikel 69, onder b) (gestorte achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 123 van de Wet, moeten ondernemingen de volgende kenmerken in aanmerking nemen als elementen die tot insolventie kunnen leiden of het insolventieproces van de onderneming kunnen versnellen:

- (a) de houder van het eigenvermogensbestanddeel bevindt zich in een positie om de liquidatie van de uitgever aan te vragen indien de uitkeringen niet plaatsvinden;
- (b) in de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel worden omstandigheden of voorwaarden gespecificeerd die ertoe zouden leiden dat desgevallend een insolventieprocedure moet worden opgestart, of een andere procedure die de voortzetting van de onderneming of haar lopende bedrijfsactiviteiten in gevaar zou brengen;
- (c) aan de houder van het financieel instrument dat verband houdt met een vermogensbestanddeel kan, als gevolg van annulering van een uitkering, de mogelijkheid geboden worden om volledige of gedeeltelijke betaling van het geïnvesteerde bedrag af te dwingen, of om sancties of een andere vergoeding te eisen, wat zou kunnen leiden tot een daling van het eigen vermogen.

Compensatie van de verliezen zodra niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, en afwezigheid van belemmering voor de herkapitalisatie (artikel 71, lid 1, punt d)

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken als bedoeld in artikel 71, lid 1, onder d) van Verordening 2015/35 (compensatie van de verliezen zodra niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, en afwezigheid van belemmering voor de herkapitalisatie), mogen de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel of de voorwaarden van een verbonden regeling:

- (a) geen belemmering vormen voor de uitgifte of verhoging van een ander eigenvermogensbestanddeel, preferent of op hetzelfde niveau van achterstelling als bedoeld bestanddeel;
- (b) niet afdwingen dat nieuwe door de onderneming gecreëerde eigenvermogensbestanddelen in stress- of andere moeilijke omstandigheden die aanvullend eigen vermogen noodzakelijk zouden kunnen maken, nog sterker worden achtergesteld dan dat bestanddeel;
- (c) geen voorwaarden bevatten die uitkeringen op andere eigenvermogensbestanddelen verhinderen;
- (d) niet afdwingen dat het bestanddeel automatisch wordt omgezet in een preferenter bestanddeel in stress- of andere moeilijke omstandigheden waarin eigen vermogen nodig kan zijn, of als gevolg van structurele wijzigingen, zoals een fusie of overname.

Aflossing of terugbetaling binnen vijf jaar (artikel 71, lid 1, punt f) ii)

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken als bedoeld in artikel 71, lid 1, onder f), punt ii) van Verordening 2015/35 (terugbetaling of aflossing binnen vijf jaar), mogen de contractuele voorwaarden geen clausule omvatten, waarin wordt voorzien in een calloptie binnen vijf jaar vanaf de uitgiftedatum, met inbegrip van callopties die berusten op onvoorziene veranderingen die buiten de macht van de onderneming liggen.

Aflossing of terugbetaling binnen vijf jaar (artikel 71, lid 2)

Onder voorbehoud van hun voorafgaande goedkeuring en op voorwaarde dat de regelingen alle relevante kenmerken bevatten voor de bepaling van de indeling, beschouwt de Bank deze regelingen voor onvoorziene wijzigingen, die buiten de controle van de onderneming liggen en die aanleiding kunnen geven tot transacties of regelingen die geen terugbetaling of aflossing geacht worden te zijn, evenwel als toelaatbaar overeenkomstig artikel 71, lid 2 van Verordening 2015/3.

Geen uitkering bij ontoereikendheid van het solvabiliteitskapitaalvereiste (artikel 71, lid 1, punt m)

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 71, lid 1, onder m) (geen uitkering bij ontoereikendheid van het solvabiliteitskapitaalvereiste) van Verordening 2015/35, mogen de voorwaarden van de contractuele overeenkomst slechts een alternatief mechanisme bevatten voor de uitbetaling van de coupons:

- (a) wanneer dit mechanisme de betaling van de uitkering in contanten vervangt door de uitgifte van gewone aandelen;
- (b) indien dankzij dit mechanisme dezelfde mate van verliescompensatie wordt bereikt als bij de annulering van de uitkering, en er geen afname is van het eigen vermogen;
- (c) voor zover alle uitkeringen in het kader van een alternatief mechanisme voor couponvoldoening tot stand komen zodra de toezichhoudende autoriteit bij wijze van uitzondering heeft aanvaard dat de uitkeringen niet worden geannuleerd, gebruikmakend van niet-uitgegeven gewone aandelen, hetgeen reeds werd erkend of toegestaan krachtens de nationale wetgeving of de ondernemingsstatuten;
- (d) indien dit alternatief mechanisme voor couponvoldoening de onderneming niet de mogelijkheid geeft om gebruik te maken van eigen aandelen die zij als gevolg van een effectenleningtransactie of REPO-transactie in bezit heeft;
- (e) indien de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel:
 - i) bepalen dat de uitvoering van een alternatief mechanisme voor couponvoldoening onderworpen is aan een uitzonderlijke goedkeuring van de toezichhoudende autoriteit overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder m) van Verordening 2015/35 telkens wanneer niet-annulering van de uitkering vereist is;
 - ii) de onderneming niet verplichten om een alternatief mechanisme voor couponvoldoening uit te voeren.

Volledige flexibiliteit bij uitkeringen (artikel 71, lid 4)

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 71, lid 4 van Verordening 2015/35 (volledige flexibiliteit bij uitkeringen), mogen de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel niet:

- (a) afdwingen om uitkeringen te doen op het bestanddeel in geval van een uitkering in een ander eigenvermogensbestanddeel van de onderneming;
- (b) afdwingen dat de betaling van uitkeringen wordt geannuleerd of voorkomen op een ander eigenvermogensbestanddeel van de onderneming, indien geen uitkering wordt gedaan met betrekking tot dat bestanddeel;
- (c) de betaling van uitkeringen koppelen aan andere omstandigheden of transacties die dezelfde economische gevolgen hebben als punten a) of b).

Verliescompensatiemechanismen voor de hoofdsom (artikel 71, lid 1, punt e) en artikel 71, leden 5, 6 en 8.

Dit fundamentele kenmerk van de Tier 1-eigenvermogensbestanddelen vereist enige nadere uitleg.

Verordening 2015/35 (artikel 71, lid 1, e)) bepaalt dat wanneer de eigenvermogensbestanddelen bestaan uit achtergestelde ledenrekeningen, preferente aandelen of achtergestelde verplichtingen, zij een van de volgende verliescompensatiemechanismen voor de hoofdsom moeten omvatten, dat in werking moet treden bij een margestortingspunt:

- i) een vermindering van het nominale bedrag of de hoofdsom van het kernvermogensbestanddeel;
- ii) de automatische omzetting van het kernvermogensbestanddeel in gewone aandelen of voor de ziekenfondsen in een gelijkwaardig eigenvermogensbestanddeel;
- iii) een verliescompensatiemechanisme voor de hoofdsom waarmee eenzelfde resultaat wordt bereikt als met de in punt i) of ii) genoemde verliescompensatiemechanismen voor de hoofdsom;

Daarnaast bepaalt Verordening 2015/35 tevens (artikel 71, lid 5) dat in geval van het afschrijvingsmechanisme voor het nominale bedrag of de hoofdsom, het nominale bedrag of de hoofdsom van het kernvermogensbestanddeel wordt verminderd door de waardevermindering van alle volgende bestanddelen:

- (a) de vordering van de houder van dat bestanddeel in geval van liquidatie;
- (b) het bedrag dat bij terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel moet worden betaald;
- (c) de op basis van dat bestanddeel betaalde uitkeringen.

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 71, lid 1, onder e), en in artikel 71, lid 5, lid 6 en lid 8 van Verordening 2015/35 (mechanismen voor verliescompensatie voor de hoofdsom), zorgen de ondernemingen ervoor dat:

- (a) het mechanisme voor verliescompensatie, met inbegrip van het margestortingspunt, duidelijk omschreven wordt in de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel en rechtszeker is;
- (b) het mechanisme voor verliescompensatie onmiddellijk van kracht kan worden op het margestortingspunt, ongeacht de voorschriften om de houders van het bestanddeel op de hoogte te brengen;
- (c) wanneer het schuldafschrijvingsmechanisme niet in de mogelijkheid voorziet van een terugneming van de waardevermindering, betekent dit dat er geen enkel schuldhervestel kan plaatsvinden;

- (d) wanneer het schuldafschrijvingsmechanisme voorziet in de mogelijkheid van een terugneming van de waardevermindering, kan deze gebeuren onder de volgende voorwaarden:
- i) herwaardering is enkel toegestaan wanneer de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet;
 - ii) herwaarderingen worden niet ten uitvoer gelegd door rekening te houden met de uitgifte of verhoging van eigenvermogensbestanddelen bestemd om de naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste te herstellen;
 - iii) herwaardering vindt enkel plaats op basis van winst die bijdraagt tot uitkeerbare bestanddelen na het herstel van de naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste, op zodanige wijze dat de verliescompensatie als bedoeld in artikel 71, lid 5 van Verordening 2015/35, niet ondermijnd wordt;
- (e) elk conversiemechanisme bepaalt het volgende:
- (i) de basis waarop het financieel instrument dat verband houdt met een eigenvermogensbestanddeel, wordt omgezet in gewoon aandelenkapitaal wegens een significante niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste, wordt duidelijk bepaald in de voorwaarden van de contractuele overeenkomst met betrekking tot het financieel instrument;
 - (ii) Wanneer de aandelenkoers daalt, compenseren de omzettingsvoorwaarden niet volledig het nominale bedrag van het aangehouden financieel instrument. In dat geval moet het omzettingpercentage worden beperkt tot een maximum;
 - (iii) door een marge te voorzien waarbinnen het instrument zal worden omgezet, staat het maximum aantal aandelen dat de houder van het financieel instrument kan ontvangen vast op de uitgiftedag van dat financieel instrument, en zijn er enkel aanpassingen mogelijk om eventuele aandelensplitsingen weer te geven, die na uitgifte van dergelijke instrumenten voorkomen;
 - (iv) de omzetting zal bijdragen aan een verliescompensatie op doorlopende basis, en de kernvermogensbestanddelen die ontstaan als gevolg van de omrekening, vormen geen belemmering voor de herkapitalisatie.

Wanneer ondernemingen eigenvermogensbestanddelen met conversiemechanismen hebben, zorgen zij ervoor dat voldoende aandelen zijn toegelaten conform de nationale wetgeving of de ondernemingsstatuten, zodat de aandelen beschikbaar zijn voor uitgifte, wanneer dat nodig is.

Richtsnoer 6 – Tier 1-kenmerken tot vaststelling van de indeling van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), punten i), ii), iii), v) en in artikel 69 onder b) van Verordening 2015/35 - onmiddellijke beschikbaarheid voor verliescompensatie

In het geval van een bestanddeel zoals bedoeld in artikel 69, onder a), punten i) (gewoon aandelenkapitaal), ii) (beginkapitaal of bijdragen van de leden), iii) (achtergestelde ledenrekeningen) en v) (preferente aandelen) en in artikel 69, onder b) (achtergestelde verplichtingen) van Verordening 2015/35, mogen ondernemingen een bestanddeel enkel als onmiddellijk beschikbaar in aanmerking nemen om verliezen te compenseren als dat bestanddeel gestort is en er geen voorwaarden of onvoorziene omstandigheden zijn die hun vermogen om verliezen te compenseren, beïnvloeden.

Richtsnoer 7 – Tier 1-kenmerken tot vaststelling van de indeling van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), punten i), ii), iii), v) en in artikel 69, onder b) van Verordening 2015/35 - terugbetaling of aflossing naar keuze van de onderneming (gewoon aandelenkapitaal, beginkapitaal of bijdragen van de leden, achtergestelde ledenrekeningen, preferente aandelen en achtergestelde verplichtingen)

Afwezigheid van stimulans tot terugbetaling

Om een bestanddeel zoals bedoeld in artikel 69 onder a), punten i), ii), iii), v) en in artikel 69, onder b) van Verordening 2015/35 (gewoon aandelenkapitaal, beginkapitaal of bijdragen van de leden, achtergestelde ledenrekeningen, preferente aandelen en achtergestelde verplichtingen) te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken zoals bedoeld in artikel 71, lid 1, punten h) (terugbetaling of aflossing naar keuze van de onderneming) en i) (afwezigheid van stimulans tot terugbetaling), moeten de ondernemingen:

- (a) ervoor zorgen dat de wettelijke of contractuele voorschriften voor het bestanddeel, of een gerelateerde overeenkomst, niet aanzetten tot aflossing zoals aangegeven in richtsnoer 19;
- (b) geen verwachtingen wekken bij de uitgifte dat het bestanddeel zal worden afgelost of geannuleerd, noch mogen de wettelijke of contractuele voorschriften inzake het eigenvermogensbestanddeel enige voorwaarde bevatten die aanleiding geeft tot een dergelijke verwachting.

Ondernemingen beschouwen het bestanddeel als terugbetaald of afgelost vanaf de datum dat zijn houders in kennis gesteld zijn of, indien geen kennisgeving vereist is, vanaf de datum van goedkeuring door de toezichthoudende autoriteiten, en halen de bestanddelen vanaf dat moment uit het eigen vermogen.

In het geval van een bestanddeel zoals bedoeld in artikel 69, onder a), punten iii) en v) (achtergestelde ledenbijdragen, preferente aandelen) en in artikel 69, onder (b) (achtergestelde verplichtingen) van Verordening 2015/35, moeten de voorwaarden van de desbetreffende overeenkomst, om een bestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 71, lid 1, onder j) van Verordening 2015/35 (opschorting van de terugbetaling of aflossing)bepalingen bevatten die, als het solvabiliteitskapitaalvereiste niet wordt nageleefd of als de terugbetaling of aflossing kan leiden tot een dergelijke niet-naleving, de opschorting van de terugbetaling of aflossing van het bestanddeel mogelijk maken op gelijk welk ogenblik, ook wanneer een kennisgeving van terugbetaling of aflossing gebeurde, maar niet wanneer een uitzonderlijke goedkeuring van niet-opschorting of terugbetaling of aflossing werd toegestaan met toepassing van richtsnoer 15.

Voor ondernemingen die terugbetalingen of aflossingen hebben opgeschort overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder j) van Verordening 2015/35, maken hun daaropvolgende acties deel uit van het herstelplan, zoals bedoeld in artikel 510 van de Wet.

Richtsnoer 8 – Contractuele mogelijkheden om af te lossen en passende marge

In het geval van een verzoek om goedkeuring door de toezichthoudende autoriteit voor een terugbetaling of aflossing tussen vijf en tien jaar na uitgiftedatum overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder g) van Verordening 2015/35, dienen ondernemingen aan te tonen hoe het solvabiliteitskapitaalvereiste met een passende marge overschreden zou worden na terugbetaling of aflossing voor de periode van haar kapitaalbeheersplan op middellange termijn of, als die langer is, voor de periode vanaf de datum van aflossing of terugbetaling tot tien jaar na uitgiftedatum.

Om te beoordelen of een marge passend is, zal de Bank rekening houden met:

- (a) de huidige en verwachte solvabiliteitspositie van de onderneming, waarbij rekening wordt gehouden met de voorgenomen terugbetaling of aflossing en andere voorgestelde aflossingen en terugbetalingen of uitgiften;
- (b) het kapitaalbeheersplan op middellange termijn en de beoordeling van het eigen risico en solvabiliteit (hierna Own Risk and Solvency Assessment - "ORSA") van de onderneming;
- (c) de volatiliteit van het eigen vermogen en het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming, rekening houdend met de aard, de omvang en de complexiteit van de risico's die inherent zijn aan de werkzaamheden van de onderneming;
- (d) de mate waarin de onderneming toegang heeft tot externe bronnen van eigen vermogen en het effect van de marktomstandigheden op het vermogen van de ondernemingen om eigen middelen aan te trekken.

Afdeling 2: Tier 2-bestanddelen

Richtsnoer 9 – Tier 2-lijst van eigenvermogensbestanddelen

In geval van bestanddelen zoals bepaald in artikel 72, onder a) punten i), ii) en (iv) (gewoon aandelenkapitaal, beginkapitaal en bijdragen van leden, preferente aandelen) van Verordening 2015/35, zorgen ondernemingen ervoor dat:

- (a) de periode tussen de oproep om te betalen gericht aan aandeelhouders of leden en de effectieve betaling van het bestanddeel, niet meer is dan drie maanden. Gedurende deze tijd moeten ondernemingen het eigen vermogen als opgevraagd maar niet-betaald beschouwen, en moeten ze dit onderbrengen bij het Tier 2-kernvermogen indien aan alle andere relevante criteria is voldaan;
- (b) voor bestanddelen die zijn opgevraagd maar niet betaald, is de aandeelhouder die of het lid dat eigenaar is van het bestanddeel nog steeds verplicht om het uitstaande bedrag te betalen indien de onderneming insolvent wordt of in een liquidatieprocedure verwickeld raakt, en moet het bedrag beschikbaar zijn om verliezen te compenseren.

Richtsnoer 10 – Tier 2-kenmerken voor de bepaling van de indeling

Afwezigheid van clauses die de insolabiliteit van de verzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of versnellen (Artikel 73, lid 1, onder b) van Verordening 2015/35)

In het geval van bestanddelen zoals bedoeld in artikel 72, onder a), punten i) en ii) (gewoon aandelenkapitaal, beginkapitaal en bijdragen van leden) van Verordening 2015/35, is voor ondernemingen die de indeling bepalen in overeenstemming met artikel 73, lid 1, onder b) van Verordening 2015/35, richtsnoer 3 mutatis mutandis van toepassing.

Afwezigheid van clauses die de insolabiliteit van de verzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of versnellen (Artikel 73, lid 1, onder b) van Verordening 2015/35)

In geval van bestanddelen zoals bedoeld in artikel 72, onder a), punten iii), iv) en in artikel 72, onder b) van Verordening 2015/35, is voor ondernemingen die de indeling bepalen in overeenstemming met artikel 73, lid 1, onder b) van Verordening 2015/35, richtsnoer 5 mutatis mutandis van toepassing.

Terugbetaling of aflossing binnen vijf jaar

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 73, lid 1, onder c) van Verordening 2015/35 (terugbetaling of aflossing binnen vijf jaar), mag de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel geen clause bevatten, waarin

callopties binnen vijf jaar vanaf de datum van uitgifte mogelijk zijn, met inbegrip van callopties die berusten op onvoorziene veranderingen die buiten de macht van de onderneming liggen.

Onder voorbehoud dat de regelingen alle relevante kenmerken bevatten voor de bepaling van de indeling en van hun voorafgaande goedkeuring, beschouwt de Bank de regelingen die berusten op onvoorziene wijzigingen, die buiten de controle van de onderneming liggen en die aanleiding kunnen geven tot transacties of regelingen die geen terugbetaling of aflossing geacht worden te zijn, als toelaatbaar overeenkomstig artikel 73, lid 2 van Verordening 2015/3.

Beperkte stimulansen tot aflossing

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 73, lid 1, onder e) van Verordening 2015/3 (beperkte stimulansen tot aflossing), mogen de bepalingen van de contractuele regeling inzake het eigenvermogensbestanddeel of verbonden regelingen, slechts beperkte stimulansen tot aflossing bevatten, zoals uiteengezet in richtsnoer 19.

Ondernemingen behandelen Tier 2-kernbestanddelen als terugbetaald of afgelost, vanaf de datum dat de houders van het bestanddeel in kennis gesteld zijn of, indien een kennisgeving niet vereist is, vanaf de datum van goedkeuring door de toezichthoudende autoriteiten, en halen deze bestanddelen vanaf dat moment uit het eigen vermogen.

Opschorting van terugbetaling of aflossing

Ondernemingen zorgen ervoor dat de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel:

- (a) bepalingen omvatten die, om een bestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 73, lid 1, onder f) van Verordening 2015/35 (opschorting van terugbetaling of aflossing), het mogelijk maken de terugbetaling of aflossing van het bestanddeel op gelijk welk ogenblik op te schorten, inclusief het moment waarop een kennisgeving van terugbetaling of aflossing heeft plaatsgevonden, of op de vervaldag van het instrument, maar niet indien een uitzonderlijke goedkeuring tot niet-opschorting of terugbetaling of aflossing werd verleend met toepassing van richtsnoer 15, in geval van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste of als de terugbetaling of aflossing zou kunnen resulteren in niet-naleving;
- (b) bepalingen omvatten die, om een bestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 73, lid 1, onder g) van Verordening 2015/35 (uitstel van betaling van uitkeringen), die het mogelijk maken om de betaling van uitkeringen op elk ogenblik uit te stellen, in het geval van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste of als de uitkering zou kunnen uitmonden in niet-naleving.

Voor ondernemingen die terugbetalingen of aflossingen hebben opgeschort overeenkomstig artikel 73, lid 1, onder f) van Verordening 2015/35, maken de daaropvolgende acties van de ondernemingen deel uit van het herstelplan, zoals bedoeld in artikels 510, 513 à 516 en 574 van de Wet).

Afdeling 3 : Tier 3-bestanddelen

Richtsnoer 11 – Tier 3-kenmerken voor de bepaling van de indeling

Voor ondernemingen met bepaling van de indeling overeenkomstig artikel 77, lid 1, onder b), van Verordening 2015/35, is Richtsnoer 5 mutatis mutandis van toepassing op Tier 3-kernvermogenbestanddelen.

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken zoals bedoeld in artikel 77, lid 1, onder c) van Verordening 2015/35 (terugbetaling of aflossing binnen

vijf jaar), mag de contractuele overeenkomst inzake het bestanddeel geen contractuele clausule bevatten waarin callopties mogelijk zijn vóór de beoogde vervaldatum, met inbegrip van callopties die gebaseerd zijn op onvoorziene veranderingen die buiten de controle van de onderneming liggen.

Onder voorbehoud van voldoening aan alle relevante kenmerken voor de bepaling van de indeling en van hun voorafgaande goedkeuring, beschouwt de Bank regelingen als toegestaan overeenkomstig artikel 77, lid 2 van Verordening 2015/35, als deze gebaseerd zijn op onvoorziene wijzigingen, die buiten de controle van de onderneming liggen en die aanleiding kunnen geven tot transacties of regelingen die geen terugbetaling of aflossing geacht worden te zijn.

Om een eigenvermogensbestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken zoals bedoeld in artikel 77, lid 1, onder e) van Verordening 2015/35 (beperkte stimulansen tot aflossing), mogen de voorwaarden van de overeenkomst inzake het bestanddeel of verbonden regelingen slechts beperkte stimulansen tot aflossing bevatten, zoals uiteengezet in richtsnoer 19.

Ondernemingen behandelen Tier 3-kernvermogensbestanddelen als terugbetaald of afgelost, vanaf de datum dat hun houders in kennis gesteld zijn of, indien geen kennisgeving vereist is, vanaf de datum van de goedkeuring door de Bank, en halen de bestanddelen vanaf dat moment uit het eigen vermogen.

In het geval van een bestanddeel zoals bedoeld in artikel 76, onder a), punten i), ii) en in artikel 76, onder b) van Verordening 2015/35, moeten de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel:

- (a) bepalingen bevatten die, om een bestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 77, lid 1, onder f) van Verordening 2015/35, het mogelijk maken de terugbetaling of aflossing van het bestanddeel op gelijk welk ogenblik op te schorten, inclusief het moment waarop een kennisgeving van terugbetaling of aflossing heeft plaatsgevonden, of op de vervaldag van het instrument, maar niet indien een uitzonderlijke goedkeuring tot niet-opschorting of terugbetaling of aflossing werd verleend met toepassing van richtsnoer 15, in geval van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste of als de terugbetaling of aflossing zou kunnen resulteren in niet-naleving.
- (b) bepalingen omvatten die, om een bestanddeel te kunnen beschouwen als een bestanddeel met de kenmerken van artikel 77, lid 1, onder g) van Verordening 2015/35, het uitstel van betaling van uitkeringen op elk ogenblik mogelijk maken, in het geval van niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste of als de uitkering zou uitmonden in niet-naleving.

Voor ondernemingen die terugbetalingen of aflossingen hebben opgeschort overeenkomstig artikel 77, lid 1, onder f) van Verordening 2015/35, maken de daaropvolgende acties van de ondernemingen deel uit van het herstelplan, zoals bedoeld in artikel 510 van de Wet.

Afdeling 4 : Alle kernvermogensbestanddelen

Richtsnoer 12 – Terugbetaling of aflossing

Om te kunnen beoordelen of een bestanddeel alle kenmerken bezit zoals bedoeld in artikel 71, artikel 73 en artikel 77 van Verordening 2015/35, overwegen ondernemingen om in de terugbetaling of aflossing, ook de terugbetaling, aflossing of effectenleningstransacties en de REPO-transacties van elk eigenvermogensbestanddeel of van enige andere regeling met dezelfde economische impact op te nemen. Dit omvat terugkoop van aandelen, aanbestedingen, wederinkoopplannen en de terugbetaling van het hoofdbedrag op de vervaldag voor gedateerde bestanddelen, alsmede de terugbetaling of aflossing ingevolge de uitoefening van een calloptie van een emittent. Dit doet geen afbreuk aan de behandeling van transacties die niet worden geacht een terugbetaling of aflossing te zijn zoals beschreven in artikel 71, lid 2, artikel 73, lid 2 en artikel 77, lid 2 van Verordening 2015/35.

Richtsnoer 13 – Bezwaren

Om te beoordelen of een bestanddeel de kenmerken bezit zoals bedoeld in artikel 71, lid 1, onder o), artikel 73, lid 1, punt i) en artikel 77, lid 1, onder h), moeten de ondernemingen:

- (a) beoordelen of een eigenvermogensbestanddeel is bezwaard op basis van het economische effect van de bezwaring en de aard van het bestanddeel, met toepassing van het beginsel van inhoud boven vorm;
- (b) rekening houden met bezwaren zoals, maar niet beperkt tot:
 - i) het recht op verrekening;
 - ii) beperkingen;
 - iii) kosten of garanties;
 - iv) het aanhouden van eigen vermogen van de onderneming;
 - v) het effect van een transactie of een groep van verbonden transacties die hetzelfde effect hebben als een van de punten (i) tot en met (iv);
 - vi) het effect van een transactie of een groep van verbonden transacties die anders afbreuk doen aan de mogelijkheid van een bestanddeel om te voldoen aan de kenmerken die de indeling als eigenvermogensbestanddeel bepalen;
- (c) overwegen of een bezwaring die voortvloeit uit een transactie of een groep van transacties, en die gelijk staat aan het aanhouden van eigen aandelen, het geval omvat waarin de onderneming haar eigen Tier 1, Tier 2 of Tier 3-vermogensbestanddelen aanhoudt.

Wanneer de bezwaring equivalent is aan het aanhouden van eigen aandelen, verminderen ondernemingen de reconciliatiereserve met het bedrag van het bezwaarde bestanddeel.

Bij het bepalen van de behandeling van een eigenvermogensbestanddeel dat bezwaard is volgens artikel 71, lid 1, onder o), artikel 73, lid 1, punt i) of artikel 77, lid 1, onder h) van Verordening 2015/15, maar waarbij het bestanddeel samen met de bezwaring de kenmerken weergeeft voor een lagere Tier, moeten ondernemingen:

- (a) vaststellen of het bezwaarde bestanddeel is opgenomen in de lijsten van eigenvermogensbestanddelen voor de lagere Tier volgens de artikelen 72 en 76 van Verordening 2015/15;
- (b) een bestanddeel dat is opgenomen in de lijsten indelen in overeenstemming met de voor de bepaling van de indeling in artikelen 73 en 77 van Verordening 2015/15 passende kenmerken;
- (c) de toestemming van de toezichthoudende autoriteit vragen om de bestanddelen, die niet zijn opgenomen in de lijsten overeenkomstig artikel 79 van Verordening 2015/15, in te delen.

Als een bestanddeel in die mate bezwaard wordt dat het niet langer de bepalende kenmerken van die indeling heeft, mogen ondernemingen het bestanddeel niet langer beschouwen als een bestanddeel van het eigen vermogen.

Richtsnoer 14 – Callopties gebaseerd op onvoorziene wijzigingen

Ondernemingen moeten ervan uitgaan dat onvoorziene veranderingen die buiten hun controle liggen, zoals bedoeld in richtsnoer 5, paragrafen 3 en 4, in richtsnoer 10, paragrafen 3 en 4 en in richtsnoer 11, paragrafen 2 en 3, omvatten:

- (a) een verandering in de wetgeving of regelgeving met betrekking tot het eigenvermogensbestanddeel van de onderneming in een willekeurig rechtsgebied of in de

interpretatie van dergelijke wetgeving of regulering, door een gerecht dat of autoriteit die hiertoe bevoegd is;

- (b) een verandering in de toepasselijke fiscale behandeling, de reglementaire indeling of de behandeling van het desbetreffende eigenvermogensbestanddeel door de ratingbureaus.

Richtsnoer 15 – Uitzonderlijke goedkeuring van niet-schorsing van de terugbetaling of aflossing

Bij een aanvraag om een uitzonderlijke goedkeuring van niet-schorsing van de aflossing of terugbetaling overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder k) punt i), artikel 73, lid 1, onder k) punt (i) en artikel 77, lid 1, onder i), punt i) van Verordening 2015/35, moeten de ondernemingen:

- (a) de voorgestelde ruil of omzetting en de gevolgen ervan voor het kernvermogen beschrijven, met inbegrip van hoe in de uitwisseling of omzetting is voorzien in de voorwaarden van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel;
- (b) aantonen hoe de voorgestelde ruil of omzetting in overeenstemming is of zou zijn met het herstelplan, dat is voorgeschreven in artikel 510 van de Wet;
- (c) voorafgaande goedkeuring door een toezichhoudende autoriteit vragen voor de transactie in overeenstemming met Richtsnoer 18.

Richtsnoer 16 – Uitzonderlijke ontheffing van annulering of uitstel van betaling van uitkeringen

Bij de aanvraag voor een uitzonderlijke ontheffing van annulering of uitstel van betaling van uitkeringen volgens artikel 71, lid 1, onder m) en artikel 73, lid 1, onder h) van Verordening 2015/35, moeten de ondernemingen aantonen hoe de verdeling kan plaatsvinden zonder hun solvabiliteitspositie te verzwakken en hoe aan het minimumkapitaalvereiste voldaan wordt.

Een onderneming die een uitzonderlijke ontheffing voor afwikkeling via een alternatief mechanisme voor couponvoldoening vraagt, moet rekening houden met het bedrag van het gewone aandelenkapitaal dat moet worden uitgegeven, de mate waarin voor het herstel van de naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste nieuw eigen vermogen moet worden aangetrokken, en de waarschijnlijke impact van de aandelenuitgifte voor de toepassing van het alternatief mechanisme voor couponvoldoening op het vermogen van de onderneming om deze eigen middelen aan te trekken. Tevens dient zij deze informatie en analyse aan de toezichhoudende autoriteit te melden.

Richtsnoer 17 – Kapitaalverliescompensatie: omzetting

Bij de toepassing van een kapitaalverliescompensatiemechanisme in de vorm van een omzetting overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder e), punt ii) van Verordening 2015/35, moeten het toezichhoudend orgaan van de onderneming en de andere personen die de onderneming feitelijk besturen, op de hoogte zijn van de gevolgen die een mogelijke omzetting van een instrument zou kunnen hebben op de kapitaalstructuur en de eigendom van de onderneming, en moet het toezichhoudend deze gevolgen evalueren in het kader van het governancestelsel.

Richtsnoer 18 – Toestemming van de toezichthouder tot terugbetaling en aflossing

Wanneer een onderneming de goedkeuring vraagt van de toezichhoudende autoriteiten met betrekking tot aflossing of terugbetaling overeenkomstig artikel 71, lid 1, onder h), artikel 73, lid 1, onder d) en artikel 77, lid 1, onder d) van Verordening 2015/35 of een transactie die niet beschouwd wordt als een terugbetaling of aflossing conform artikel 71, lid 2, artikel 73, lid 2, en artikel 77, lid 2 van Verordening 2015/35, overlegt zij aan de toezichhoudende autoriteit een beoordeling van de terugbetaling of aflossing, rekening houdend met:

- (a) de huidige en korte- tot middellangetermijengevolgen op de totale solvabiliteitspositie van de onderneming en de wijze waarop de actie strookt met het kapitaalbeheersplan op middellange termijn van de onderneming en haar ORSA;
- (b) de capaciteit van de onderneming, om indien nodig, aanvullend eigen vermogen aan te trekken, gelet op de bredere economische omstandigheden en haar toegang tot kapitaalmarkten en andere bronnen voor aanvullend eigen vermogen.

Wanneer een onderneming een reeks terugbetalingen of aflossingen voorstelt over een korte periode, moet zij de toezichthoudende autoriteit hiervan op de hoogte brengen, die de reeks transacties als geheel en niet op individuele basis zou kunnen beschouwen.

Een onderneming dient het verzoek om goedkeuring van de toezichthouder in drie maanden vóór:

- (a) de vereiste contractuele mededeling van terugbetaling of aflossing aan de houders van het desbetreffende bestanddeel ; dan wel
- (b) de voorgestelde datum van de terugbetaling of aflossing.

Na ontvangst van de goedkeuring van de Bank voor de terugbetaling of aflossing, moet de onderneming:

- (a) er rekening mee houden dat zij gemachtigd maar niet verplicht is om een call of andere facultatieve terugbetaling of aflossing uit te oefenen in het kader van de contractuele overeenkomst inzake het eigenvermogensbestanddeel;
- (b) bij de uitsluiting van een bestanddeel dat behandeld wordt als terugbetaald of afgelost met ingang vanaf de kennisgeving aan de houders van het bestanddeel, of indien geen kennisgeving vereist is, de datum van de goedkeuring van de toezichthouder, de desbetreffende categorie van het eigen vermogen verlagen en geen aanpassing of herberekening uitvoeren van de reconciliatiereserve;
- (c) toezicht blijven houden op haar solvabiliteitspositie teneinde elke niet-naleving of mogelijke niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste op te sporen, die zou leiden tot schorsing van de terugbetaling of aflossing in de periode voorafgaand aan de datum van de terugbetaling of aflossing;
- (d) geen terugbetaling of aflossing uitvoeren indien dit zou leiden tot niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste, zelfs indien voor de terugbetaling of aflossing een kennisgeving bezorgd werd aan de houders van de bestanddelen. Wanneer de terugbetaling of aflossing in deze omstandigheden is geschorst, kan de onderneming het bestanddeel opnieuw beschouwen als beschikbaar eigen vermogen. De goedkeuring van de Bank voor de terugbetaling of aflossing wordt ingetrokken.

Richtsnoer 19 – Stimulansen tot aflossing

Om de kenmerken voor te stellen van artikel 71, lid 1, onder i), artikel 73, lid 1, onder e) en artikel 77, lid 1, onder e) van Verordening 2015/35, beschouwen de ondernemingen de niet-beperkte stimulansen om af te lossen als in geen enkele Tier toegestaan.

De ondernemingen moeten ervan uitgaan dat de niet-beperkte stimulansen tot aflossing omvatten:

- (a) een “principal stock settlement”-clausule in combinatie met een calloptie, waarbij de “principal stock settlement” een clausule in de contractuele overeenkomst van het eigenvermogensbestanddeel is, die bepaalt dat de houder van het eigenvermogensbestanddeel verplicht is gewone aandelen te ontvangen indien een call niet wordt uitgeoefend;
- (b) een verplichte omzetting, in combinatie met een calloptie;

- (c) een stijging van de hoofdsom die van toepassing is na de calldatum, in combinatie met een calloptie;
- (d) elke andere bepaling of regeling die redelijkerwijs kan worden beschouwd als een economische basis voor de waarschijnlijke aflossing van het bestanddeel.

Richtsnoer 20 – Criteria en limieten van toepassing op Tiers 1, 2 en 3

Voor de berekening van het in aanmerking komend eigen vermogen voor het solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig artikel 82 van Verordening 2015/35, moeten de ondernemingen:

- (a) alle Tier 1-bestanddelen, die zijn genoemd in artikel 69, onder a) punten i), ii), iv) en vi) van Verordening 2015/35, in aanmerking nemen ter dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste;
- (b) de beperkte Tier 1-bestanddelen boven de limiet van 20% zoals bedoeld in artikel 82, lid 3 van Verordening 2015/35, beschouwen als beschikbaar als kernvermogen van Tier 2.

Voor de berekening van het in aanmerking komend eigen vermogen voor het minimumkapitaalvereiste overeenkomstig artikel 82 van Verordening 2015/35, moeten de ondernemingen:

- (a) alle Tier 1-bestanddelen, die zijn genoemd in artikel 69, onder a) punten i), ii), iv) en vi) van Verordening 2015/35, in aanmerking nemen ter dekking van het minimumkapitaalvereiste;
- (b) de beperkte Tier 1-bestanddelen boven de limiet van 20% zoals bedoeld in artikel 82, lid 3, beschouwen als beschikbaar kernvermogen van Tier 2;
- (c) rekening houden met het feit dat als gevolg van artikel 82, lid 2, van Verordening 2015/35, bestanddelen van Tier 2-kernvermogen in aanmerking komen zo lang zij minder dan 20% uitmaken van het minimumkapitaalvereiste.

Afdeling 5 : Goedkeuring van de beoordeling en indeling van bestanddelen die niet op de lijsten voorkomen

Richtsnoer 21 – Algemene kenmerken van de aanvraag

Bij de indiening van een verzoek tot goedkeuring overeenkomstig artikel 79 van Verordening 2015/35, dient de onderneming:

- (a) een schriftelijke aanvraag in te dienen voor de goedkeuring van elk eigenvermogensbestanddeel;
- (b) de aanvraag in te dienen in een van de officiële talen van de lidstaat waar de onderneming haar hoofdkantoor heeft, of in een taal die met de toezichthoudende autoriteit is overeengekomen;
- (c) de aanvraag bij het toezichthoudend orgaan te laten goedkeuren en een schriftelijk bewijs van die goedkeuring voor te leggen;
- (d) een aanvraag te bezorgen in de vorm van een begeleidend schrijven en ondersteunend bewijsmateriaal.

Richtsnoer 22 – Begeleidend schrijven

De onderneming dient een begeleidend schrijven in, waarin wordt bevestigd dat:

- (a) zij van mening is dat alle juridische of contractuele bepalingen inzake het eigenvermogensbestanddeel of elke verbonden regeling ondubbelzinnig en duidelijk omschreven zijn;

- (b) zij, rekening houdend met de waarschijnlijke toekomstige ontwikkelingen en de geldende omstandigheden op de aanvraagdatum, van mening is dat het kernvermogen wettelijk en economisch voldoet aan de criteria van artikelen 93 en 94 van Solvabiliteit II (artikel x van de Wet) en de kenmerken ter bepaling van de indeling zoals vastgesteld in de artikelen 71, 73 en 77 van Verordening 2015/35;
- (c) er geen feiten weggelaten zijn die, indien de toezichthoudende autoriteit deze zou kennen, een invloed zouden kunnen hebben op haar besluit over het al dan niet goedkeuren van de beoordeling en indeling van het eigenvermogensbestanddeel.

De onderneming maakt in het begeleidend schrijven ook melding van andere door haar ingediende geplande aanvragen ter goedkeuring van bestanddelen die zijn opgenomen in de lijst in artikel 308 a § 1 van de Richtlijn, samen met hun desbetreffende toepassingsdata.

De onderneming zorgt ervoor dat het begeleidend schrijven ondertekend is door de personen die bevoegd zijn om namens het toezichthoudend orgaan te ondertekenen.

Richtsnoer 23 – Ondersteunend bewijsmateriaal

De onderneming geeft een beschrijving van de wijze waarop is voldaan aan de criteria van artikelen 146 et 147 van de Wet en de indelingskenmerken bepaald in de artikelen 71, 73 en 77 van Verordening 2015/35, alsook van de wijze waarop het bestanddeel zal bijdragen tot de bestaande kapitaalstructuur van de onderneming, en hoe het bestanddeel de onderneming in staat kan stellen te voldoen aan haar bestaande of toekomstige kapitaalvereisten.

De onderneming geeft een toereikende beschrijving van het kernvermogensbestanddeel, en wel zodanig dat de Bank een conclusie kan trekken over het verliescompensatievermogen van het eigenvermogensbestanddeel, met inbegrip van de voorwaarden van de contractuele overeenkomsten inzake het eigenvermogensbestanddeel en de voorwaarden van elke verbonden overeenkomst, samen met het bewijs dat enige tegenpartij, indien relevant, het contract en de verbonden overeenkomst heeft gesloten en kan aantonen dat het contract en de verbonden overeenkomst juridisch bindend en afdwingbaar zijn in alle relevante rechtsgebieden.

Richtsnoer 24 – Beoordeling van de aanvraag

De Bank bevestigt de ontvangst.

Een aanvraag wordt als volledig beschouwd indien de aanvraag alle in Richtsnoeren 21 tot en met 23 vastgelegde aspecten omvat.

De Bank bevestigt of de aanvraag als volledig wordt beschouwd, en dit binnen 30 dagen na de ontvangstdatum van de aanvraag.

De Bank beslist over de aanvraag binnen een termijn van drie maanden na de ontvangst van de volledige aanvraag, tenzij er buitengewone omstandigheden zijn die tijdig schriftelijk aan de ondernemingen worden meegedeeld.

In geval van uitzonderlijke omstandigheden mag de Bank maximaal zes maanden na ontvangst van een volledige aanvraag de tijd nemen om te beslissen over de aanvraag.

Indien noodzakelijk bij de beoordeling van het eigenvermogensbestanddeel, vraagt de Bank aanvullende informatie bij de ondernemingen, nadat zij beslist heeft dat een aanvraag volledig is. De Bank moet de nodige aanvullende informatie en de motivering van het verzoek verduidelijken. De dagen tussen de datum waarop de Bank om dergelijke informatie verzoekt en de datum waarop de Bank deze gegevens ontvangt, worden niet opgenomen in de in de alinea's 4 en 5 van dit Richtsnoer aangegeven termijnen.

De onderneming moet de Bank van elke gegevenswijziging betreffende de aanvraag in kennis stellen.

Wanneer een onderneming de Bank in kennis stelt van een wijziging in haar aanvraag, behandelt de Bank deze als een nieuwe aanvraag, tenzij:

- (a) de wijziging een gevolg is van een verzoek van de Bank om aanvullende informatie; of
- (b) de Bank ervan overtuigd is dat de wijziging geen aanzienlijke invloed heeft op de beoordeling van de aanvraag.

Ondernemingen kunnen een aanvraag intrekken door middel van een schriftelijke kennisgeving, in ieder stadium voorafgaand aan de beslissing van de Bank. Indien zij de aanvraag later opnieuw indient of een bijgewerkte aanvraag indient, behandelt de Bank deze aanvraag als een nieuwe aanvraag.

Richtsnoer 26 – Kennisgeving van de beslissing van de Bank

Als de Bank een beslissing heeft genomen over een aanvraag, meldt zij deze tijdig schriftelijk aan de ondernemingen.

Indien de Bank het verzoek afwijst, geeft zij de reden waarop de beslissing is gebaseerd.

Afdeling 6 : Overgangsregelingen

Richtsnoer 26 – Overgangsregelingen

De ondernemingen beoordelen alle kernvermogensbestanddelen uitgegeven vóór 18 januari 2015, om te bepalen of zij de kenmerken vertonen van de indeling zoals bedoeld in de artikelen 71 en 73 van Verordening 2015/35. Indien deze bestanddelen de kenmerken vertonen die hun indeling als bestanddelen van Tier 1 of Tier 2 bepalen, brengen de ondernemingen ze in die niveaus onder, zelfs als ze niet kunnen worden gebruikt om te voldoen aan de beschikbare solvabiliteitsmarge volgens de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die uit hoofde van de Wet van 9 juli 1975.

Wanneer bestanddelen die als kernvermogen beschikbaar zijn overeenkomstig artikels 662 en 663 van de Wet na 18 januari 2015 uitgewisseld worden, beschouwen ondernemingen het bestanddeel waarvoor het wordt ingewisseld, als een nieuw bestanddeel dat niet voldoet aan de vereisten van artikels 662 of artikel 663 van de Wet.

De toezichthoudende autoriteiten beschouwen bestanddelen die niet in aanmerking komen uitsluitend als gevolg van de toepassing van limieten in overeenstemming met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen uit hoofde van de Wet van 9 juli 1975 als zijnde in overeenstemming met de vereisten van artikel 662 of artikel 663 van de Wet.

Een kopie van deze circulaire wordt aan de commissaris(sen), erkend(e) revisor(en) van uw instelling gericht.

Hoogachtend

Jan Smets
Gouverneur